

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ
Φαύστου τῶν ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς
Μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ $\overset{\ominus}{\Delta}$

$\overset{\Gamma}{\Delta}$ $\overset{\Gamma}{\Theta}$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν $\overset{\epsilon}{\Delta}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος $\overset{\Delta}{\Delta}$ εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου $\overset{\epsilon}{\Delta}$ $\overset{\Delta}{\Delta}$

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

$\overset{\Delta}{\Delta}$ $\overset{\Gamma}{\Theta}$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν $\overset{\epsilon}{\Delta}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου $\overset{\epsilon}{\Delta}$ $\overset{\Delta}{\Delta}$

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων
Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια
τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν
σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ
Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν
τὸν ἄσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε, Χαῖρε
Εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ.

Ἦχος Δ'

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ Ναῷ εἰς

τα Α γι α των Α γι ι ων τη πε ρι

βε βλη με νη την πιστιν και την σο φι αν και

την α με μ π τον πα ρ θε νι ι αν ο Α ρ χι

στρα τη γος Γα βρι η λ προ σε φε ρεν ου ρα

νο θεν τον α σ πα σ μ ο ν και το χαι α αι αι ρε

χαι ρε Ευ λο γη με νη χαι ρε δε δο ξα

σμε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σου ου ου

Δευτέρα πρωί.

Ἦχος Βαρὺς . Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἐχουσα ψυχὴ μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς
μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν
στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἱατρῷ ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με φιλάνθρωπε, ἐκ
τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ
Πόρνη, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνη, καὶ
δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν
συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Ἐχουσα ψυχὴ μου το ἰ α τρειον της
μετα νοι οι ας προ σελ θε προ σπι πτου σα εν
στε ναγ μοις κραυ γα ζου ου σα ἄ τω ἰ α τρω
ψυ χων τε και σω μα α των ἡ ε λευ θε ρω
σον με Φι λαν θρω πε π εκ των ε μων πλημ με λη
μα α των ἡ συ να ρι θμη σον με τη Πο ορ

νη ^Δ και τω Λη στη και τω Τε λω ω νη ^Γ και
 δω ρη σαι μοι ο Θε ος ^Δ των α νο μι ων μου
 την συγ χω ρη σιν και σω ω σο ον με ^Γ

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
 μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα,
 καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ
 γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως,
 ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν
 με ὡς Φιλάνθρωπος.

^Γ Του Τε λω νου την με τα α νοι αν ουκ ε
 ζη λω σα ^Π και της Πο ορ νης τα δα κρυ α ου
 κε κτημαι ^Γ α πο ρω γαρ εκ πω ρω σε ως της
 τοι αυ της δι ορ θω σε ως ^Γ αλ λα τη ση ευ
 σπλαγ χνι α Χρι στε ο Θε ος σω ω σον με ως Φι

λα αν θρωω προς η

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου, δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

η Θε ο το κε Παρ θε ε νε α μι αν τε π τον
Υι ον σου δυ σω ω πει συν ταις α νω δυ να με
σι η συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν προ του
τε λους δω ρη σα σθαι π τοις πι στως σε δο ξα
α ζου ου σι η

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
ἑτέρα Καθίσματα
Ἦχος βαρὺς

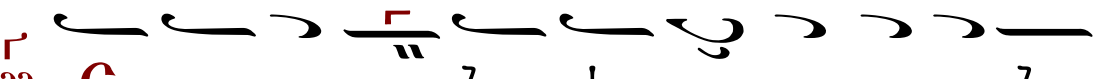
Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλόανθρωπε Κύριε

ἐλέησόν με

 Ο του Πε ε τρου την αρ νη σιν Α τοις
 δα κρυ σι κα θα ρι ι σας και του Τε λων ου τα
 πται σμα τα εν στε να γ μω συ γ χω ρη η σας
 Α φι λαν θρω πε Κυ ρι ε Ε λε η σο ον με η

Στιχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με
 κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ἐτοιμάζου ψυχή, μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς
 τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ
 οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ
 φίλοι οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις,
 καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

 Ε τοι μα α ζου ψυ χη μου εν τη ζω
 η η σου Α προς την μελ λου σαν ζω ην μη η
 τα ρα χ θη η ναι η ε κει γα ρ ου δεις ο βο

η θων ^Δου πλουτος ου δυ να μισ ου φιλοι
 ουκ αρχο οντες αλλ η των ε εργων ε πι δει
 ξις ^πκαι η του Θε ου φι λαν θρω πι ι α ^Γη

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβείμ
 ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν
 θεῖαν, μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι
 κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν
 ἐπιτελοῦσιν, αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον,
 αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις, ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Γη **Τ**ι μι ω τε ρα των εν δο ξων Χε ρου
 βιμ υ παρ αρ χεις ^ΔΠα να γι ι α Παρ θε ε
 νε ε κει να γαρ ^Δτην θει αν μη φε ρον τα
 ελ λαμ ψιν πτε ρυ ξι κε κα λυμ με ε νω προ

σωπω^Δ την λειτουργιαν επιτελουουσιν^Γ αυτηδε σεσαρκωμενοντον Λογον^Δ αυτοοπτωςορωσαφε^Γ ερεις^Γ οναπαυστως ικετευε υπερτωνψυχων^Γ ηημων^Γ

Μετά τήν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα
Ἦχος βαρύς

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ βαθέων δικαιώσας, κάμῃ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

^Γ Ὁ του Πε ετρου προσδεξαμενος τα δακρυα^Δ και Τελωωνην στεναξαν τα εκ βαθεων δικαιωσας^Γ καμε

εν με τα νοι α προσπι πτον τα **Δ** οι κτι
ρη σον Σω τηρ και σω ω σοον με **η**

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

η **Δ** γι οι πρεσβευσα τε α αφεσιν δω
ρη θη η ναι η μιν **Δ** των πλημμελη μα α
των η μων **η** και των προσδο κω μενων δεινων
ρυ σθη ναι η μας **Δ** και πικρου θα να α του δε
ο ο με ε θα **η**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι
ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς
τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑ πε ρε βης τας Δυ να μεις των ου ρα
νων ὁ ο τι Να ος ε δει χθης θε ι κος
ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ως τε κου ου
σα Χρι στον τον Σω τη ρα των ψυ χων η
μων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Κατανυκτικὸς

Ὡδὴ α΄

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὥς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων, ἐπιστροφὴ πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος βαρὺς
Τῷ ἐκπινάξαντι Θεῷ,

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἀπειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ
καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου
ὕμνεϊν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι. **(Δίς)**

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Σταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, θεαρχικῆς
προϊοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροί, ἄσμασι
Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραιοθεϊσάν σε Ἀγνή, ταῖς θεϊκαῖς
ἀγλαΐαις οἱ πιστοί, ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρέ
σοι πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

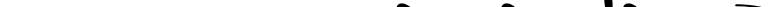
Ὡς δὲ αὖ Ἡχὸς πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη...

Η καρδιά...
 γι ο ι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η

μων^ν

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ
τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ
θέσει ἀληθῶς, θεοούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει
ἐορτάζοντας ὑμῶν τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ
Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάζσατε.

 ρ ϕ ω τ ι τ ω θ ει ω φ αι δ ρ ω ω ς πα ρ ι

σταμε νοι και τρι ση λι ου αυ γης παν το τε

πληρουμένοι ^ν και θεσει α λη θως θε ου με

νοὶ Μακαριοὶ ⁶ οὗτοι πιστεύουσας

υ μων την μνη μην την πα νι ε ρον τω

Κυ ρι ω ψα λλον τας εν θε ως κα ταυ γα

ασαα τε

γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

Ἀποσκοποῦντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φοράν, πᾶσαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ὄλω τῷ νοί, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

πο σκο πουν τες εις μο ο να τα

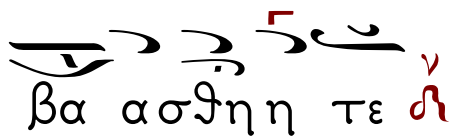
με νον τα την των ρε ον των φο ραν πα σαν

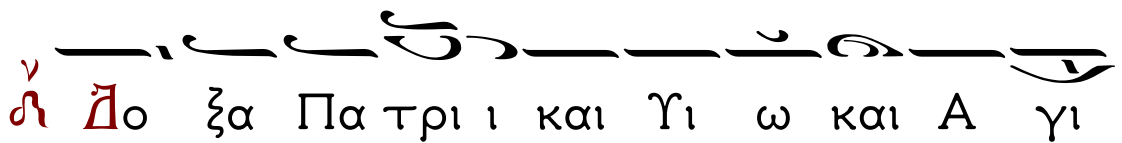
α πε κρου σα σθε και ο λω τω νο ι Κυ ρι

ω προ σκολ λω με νοι ε λι πε τε σα ρ

κος τας η δο νας Πα τε ρες παν σε βα σμι

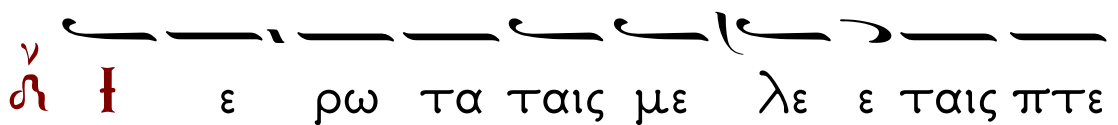
οι ο θεν προς α νε σπε ρον αυ γην με τε βι

βα ασθηη τε

 Δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι

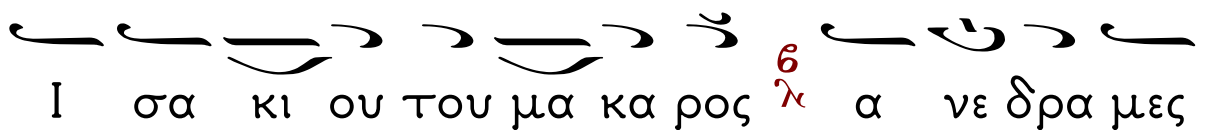
 ω Πνευματι

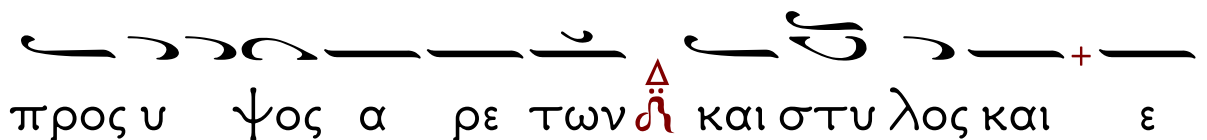
Ἰερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε
Πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις
διδαχαῖς, Ἰσακίου τοῦ μάκαρος, ἀνέδραμες,
πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στῦλος καὶ ἐδραίωμα,
μοναζόντων γέγονας· διὸ σε μακαρίζομεν

 ε ρω τα ταις με λε ε ταις πτε

 ρου με νος Δαλ μα τε Πα α τερ σο φε και

 καλ λω ω πι ζο με νος ταις θει αις δι δα χαις

 Ι σα κι ου του μα κα ρος α νε δρα μες

 προς υ ψος α ρε των και στυ λος και ε

δραιομα^Δμο να ζον των γεγονας^Δ δι ο
σεμακα ρι ι ζοομεν^Δ

^ΔΚαι νυ υν και α ει ^Δκαι εις τους αι
ω νας των αι ω νων Αμην^Δ *Θεοτοκίον*

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τῆς ἀδοξίας
με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον, καὶ δὸς μοι
λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον
μετανοίας φωτισμὸν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως
μεγαλύνω σε τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

^ΔΔε δο ξα σμε νη Θε ο ον η κυ
η σα σα^Δ της α δο ξι ας με των πα θων α
παλ λα ζον^Δ και δος μοι λο γι σμον Παρ θε νε
κα τα νυ ξε ως ⁶ και λαμ ψον με τα νοι ας

φωτισμον Α γνηεν δι α νοι α μου ο
πως με γα λυ νω ω σε την παν τας με γα λυ
υ να α σαν

Κανὼν Κατανυκτικὸς,

Ὡδὴ γ'

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν
διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων,
φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, Φωτοδότα
φιλόανθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λὶ τρίβοι πᾶσαι, ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν
βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν, Ἰησοῦ
μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα,
Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν
κατάβαλε, καὶ οἰκτείρας σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, Ὡδὴ γ'
Ἦχος βαρὺς . Ἐστερεώθη τῇ πίστει,

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας,
χοροὶ Ἀγγέλων ἀϋλως, κραυγάζετε πάντες·
Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας, Ἀρχάγγελοι
ἐμφάσεις, διαδιδόντες εὐρύθμως, Χριστῷ
μελωδεῖτε· Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ μόνος
παντοδύναμος.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πρώτης αἵγλης, δευτέρας λαμπρότητος
ζηλοῦντες, οἱ εὐσεβοῦντες συμφώνως, Χριστῷ
μελωδοῦσιν· Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν
βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθέने τὴν σάρκα,
δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι'
οἶκτον ὁ φιλόανθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ γ' Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψῖδος

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀπλανῇ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς, Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα. **(Δὶς)**

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμπεσι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σου ἐξεικονίζοντας.

Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Υμνωδίαις ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς, Ὅσιοι, πάντα τοῦ σώματος πάθη, κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Δόξα.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς, Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσιν ὑπέδειξας, ὠραῖζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῇ ἔγνωμεν,
ἔνδον δεξαμένην Παρθένε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον,
θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ
ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Ἦχος λδ' —

Οὐ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
με στερε ω σον εν τη α γα πη τη ση των
ε φε των η α κρο της των πισ των το στη
ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε ε ε ε

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Α

Τὴν Σοφίαν

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα, καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ὡδὴ ς', τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ
μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
προσῆγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

Τὴν δε ε ε η η σιν εκ χε ω προς
Κυ ρι ον και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας
θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη μου ε
πλη σθη και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ
γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας Εκ φθο ρας
ο Θε ος με α να γα γε ε ε ε

Κοντάκιον
Ἦχος πλ. β'
Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις, Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὶς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὁσίων Πατέρων τὰς παιδραὺς ἀρετάς, καὶ τὰ σκάμματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἀγγελοι; ἀλλ' ὅμως σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ παιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἷς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ύψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος,
Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτη θάνον, ἡδέ γε
Φαῦστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος
Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου
Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἀγία Σαλώμη, ἡ
Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστόν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Θεοκλητῶ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δεικνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἑптаπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἦχος λ' ἢ Νη — Γα

Ἀι νοῦ ου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυνοῦμεν τον Κυ ριον

Ἑ πτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ
δαι αι ων ο τυραννος τοις θε ο σε βε
σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε δυ να μει δε κρειτ το

νι + πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων τω
Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α
οι Παι δες ευ λο γει τε ^Δ9 Ι ε ρεις α νυ μνει
τε ^Γλα ος υ πε ρυ ψου ου τε ⁺εις παν τας
τους αι ω ω να α α ^Γας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

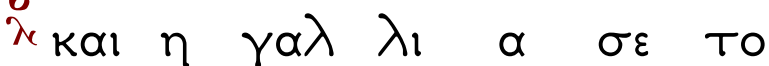
Τιμωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

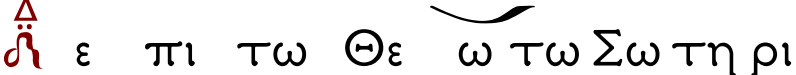
Στίχος α'

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

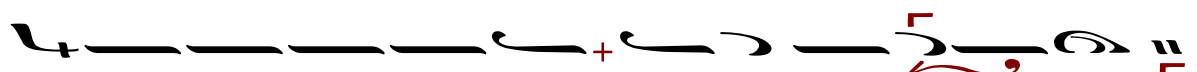
πνε ευ μαμου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

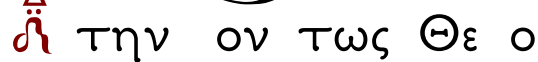

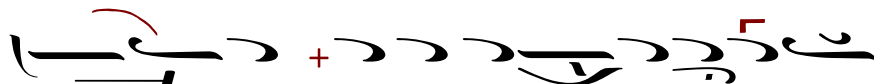
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

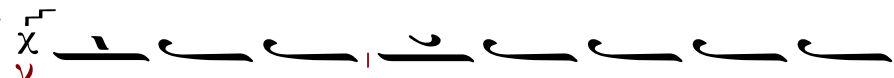

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β'

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του Ἀ ι
 δου γαρ α πο του νυν Ἀ μα κα ρι ου σι με
 πα α α σαι αι γενεαι Ἀ

Ἀ Ἦ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Σπῆχος γ' Ἀ Ὅ τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος Ἀ και α γι ον
 το ο νο μα αυ του Ἀ και το ε λε ος

Ἦ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ Ἦ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἦ

Σπῆχος ε' Ἦ Ἡ κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους Ἦ

Ἦ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ν

Σπύχος 5' ^χ ^ν ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ω σαι ω νος^ν

^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου.
Ἦχος πλ. δ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε
μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος,
γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἦχος λβ Νη

Ἀ Ἐ φρι ξε πα σα α κο η Ἀ την α πο ρ ρ η
τον Θε ου συ γ κα τα βα σιν ο πως ο Ὑ
ψιστος Ἀ ε κων κα τη λ θ ε με χ ρ ι και σω μα τος
Παρ θ ε νι κ ης α πο γ α σ τ ρ ος γε νο με

— — — — — + — — — — — — — — — — — — — — —
 νος αν θρω προς δι ο την Α χραν τον Θε
 — — — — — + — — — — — — — — — — — — — — —
 ο το κοον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Ἦχος Νη

— — — — — — — — — — — — — — —
 Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 — — — — — — — — — — — — — — —
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει
 — — — — — — — — — — — — — — —
 μα κα ρι στον και παν α μω μη τον και μη
 — — — — — — — — — — — — — — —
 τε ρα του Θε ου η μων την Τι μι ω
 — — — — — — — — — — — — — — —
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 — — — — — — — — — — — — — — —
 συ γκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 — — — — — — — — — — — — — — —
 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον
 — — — — — — — — — — — — — — —
 τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε Τ

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν, Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ
θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν
τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον
μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου, ἵνα ὑμῶ σε ἄχραντε,
χρεωστικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Cὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Κατανυκτικά

Ἦχος βαρὺς

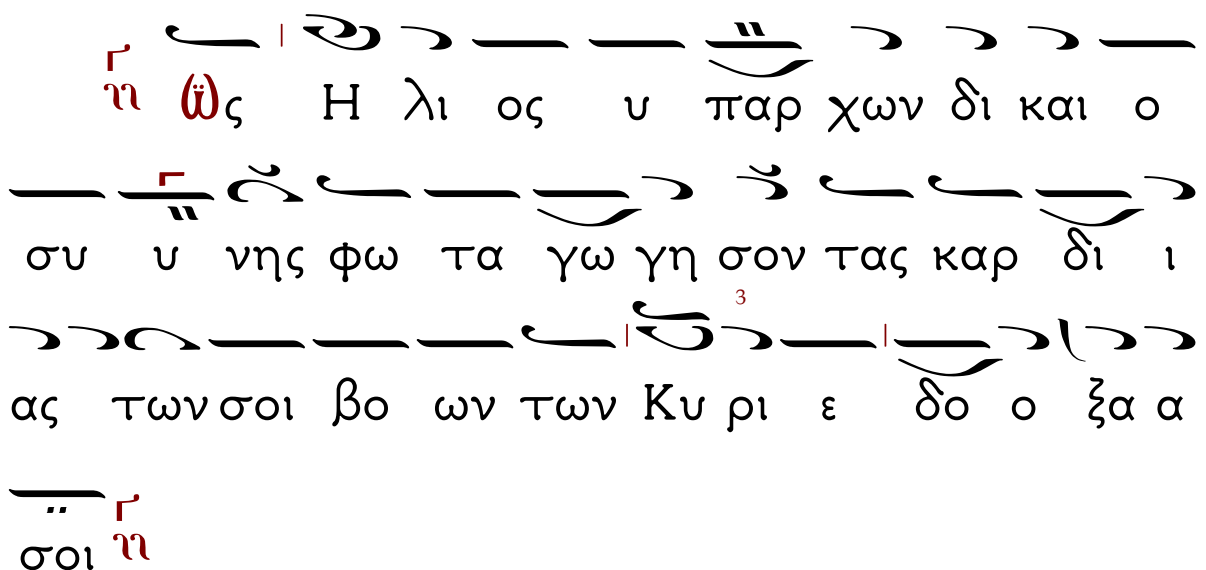
Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με
Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει,
συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἁρδεύων μου τὴν
ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα καὶ γὰρ
καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπὸν μὴ ἐκ-
κοψῇς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν ἡ ἀλλ' ἐ-
πι πολλῷ τῷ ἐτεὶ συγχώρησιν μοι δώ-
ρησαι ἡ ἁρδεύων μου τὴν ψυχὴν ἡ τοῖς δάκρυ-
σι τοῖς μετάνοιαις ἡ ἵνα καρπὸν προσε-
νεγκω σοι ἐλεημοσύνης ἡ

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὡς ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγήσον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων, Κύριε δόξα σοι.

 Ὡς ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγήσον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων, Κύριε δόξα σοι

Μαρτυρικόν,
Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Κύριε δόξα σοι.

ἤ **Τ**ην μνημην των α γιων σου α θλο φο
ρων ε ορ ταζοντες σε α νυμνουμεν Κυρι ε
δο ο ζα σοι ἤ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος βαρύς

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν
Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

ἤ **Τ**ο χαιαιρε σοι προσαγομεν Θε ο
το ο κε ἤ των Αγ γε λων γαρ α νω τε ρα
ε δει ει χθης Χριστον κυ η σα σα α α α ἤ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων
 Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
 δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
 ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
 πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
 ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
 τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι
 τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου,

Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
 ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες
 Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ' Δ'

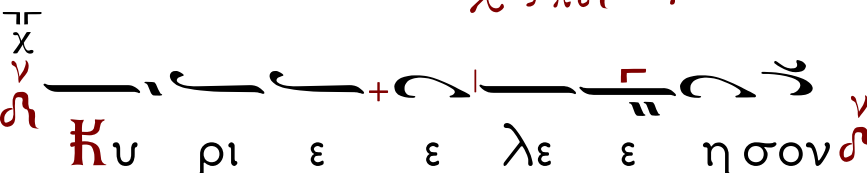
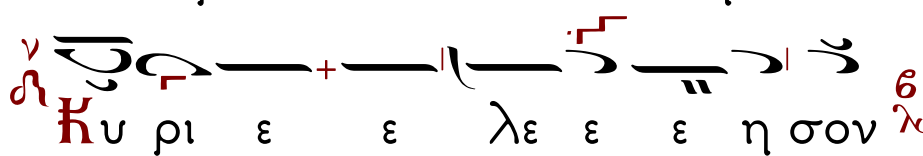
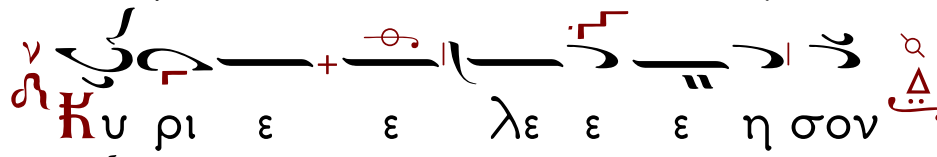
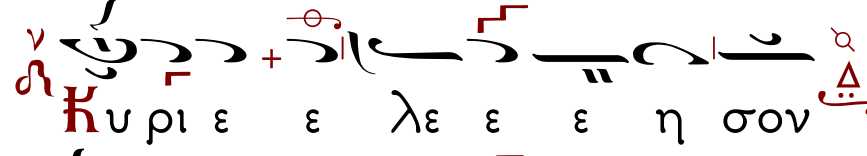
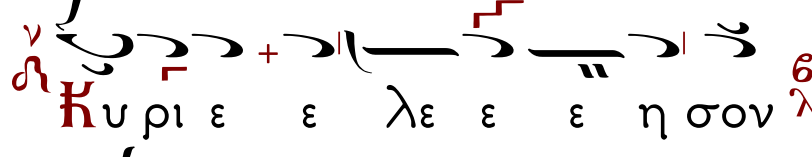
Ὅτι παντων υ παρχεις τωνποι η
 μα των υ περ τε ε ρα α νυ μνειν σε α
 ξι ως ουκ ευ πορουντες Θε ο το ο κε

δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα
α ας

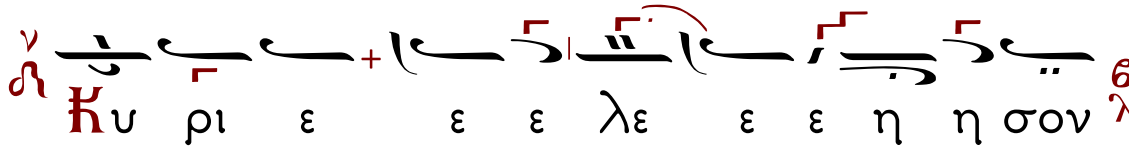
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

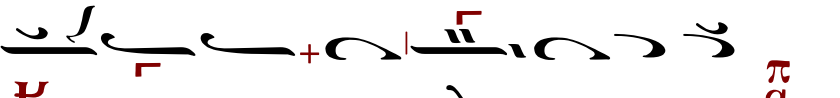
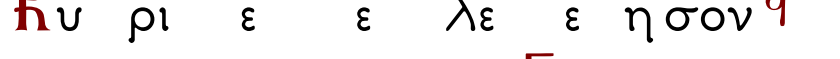
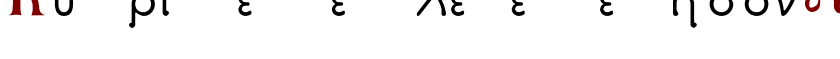
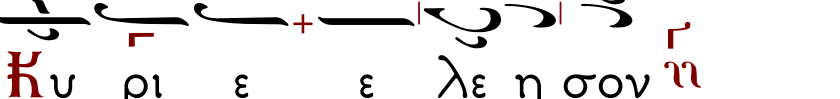
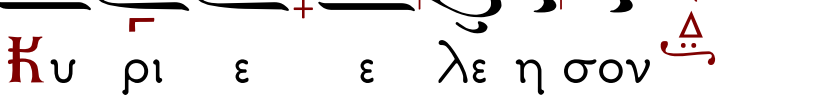
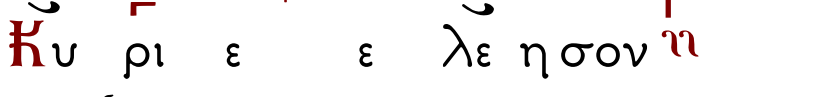
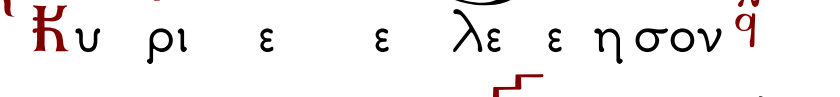
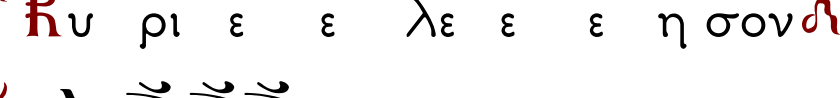
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δ΄

ἄ μὴ ἡν

Σπχ. α΄ ἄ γὰρ θὼν το εἶζο μο λο

γεισθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. β΄ Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

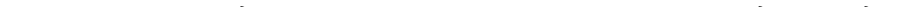
σου κα τα νυκτα

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

Σπχ. γ' **Θ** τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

$\bar{x}$
 Δ

αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ τοῦ Σω

 τερ

$\Sigma\pi\chi.\delta^{\nu}$

$\overset{\overline{\chi}}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}} \mathbf{0} \quad \tau_1 \quad \varepsilon \upsilon \quad \wp \upsilon \varsigma \quad \kappa \upsilon \quad \rho \iota \quad \omicron \varsigma \quad \omicron \quad \ominus \varepsilon$

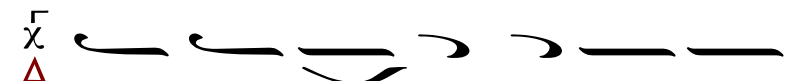
ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

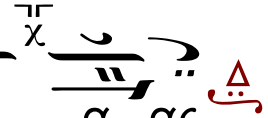
εν αυτω

$\overline{\Delta}^{\chi}$ $\rightarrow$ $\text{Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω}$

+
 6.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.
 Ταις πρεσβυταις της Θεο

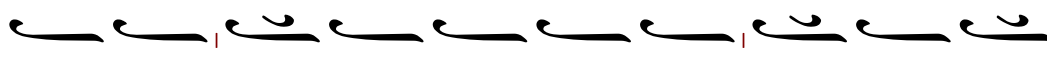
 το οκου Σωτηρ σωσον ημα αας

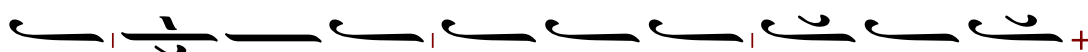
Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

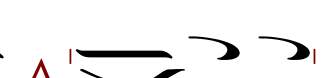

 α μη ην

Σπχ. α'
 Ο Κυριος ε βασιλευ

 σεν ευπρεπει αν ε νεδυσατο ε

 νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

 περιεζωσατο

 Πρεσβυταις των αγιων σου σωσον η

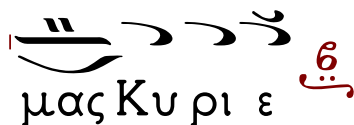
 μας Κυριε

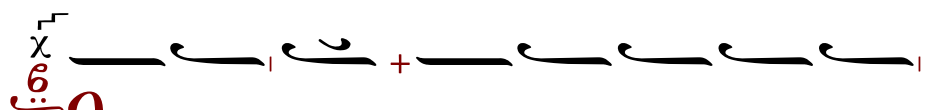
Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

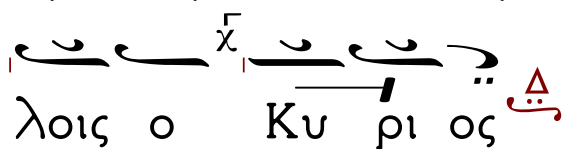
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

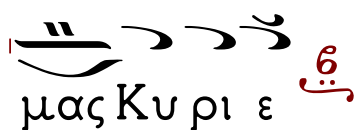
 μας Κυ ρι ε

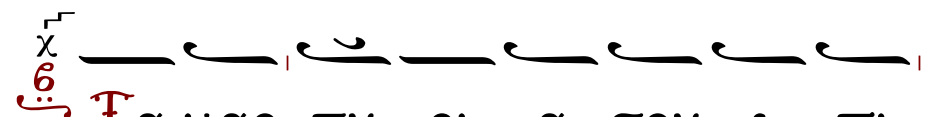
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β'   Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοis α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

^Γ
^Δ των ου ρα νι ων στρα τι ων Αρχι
 στρα τη γοι ⁶ δυ σω που μεν υ μας η μεις οι
 α να ξι οι ⁶ ι να ταις υ μων δε η σε σι
 τει χι ση τε η μας ^Δ σκε πη των πτε ρυ γων
 της α υ λου η μων δο ξης ^Δ φρου ρουν τες η
 μας προσ πι πτον τας ε κτε νως και βο ων τας
^Δ εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε η μας ^Δ
 ως Τα ξι αρχαι των α νω Δυ να με ων ⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ἦχος Δι

Ἀ ρ χ ι σ τ ρ α τ η γ ο ι Θ ε ο υ λ η ι τ ο υ ρ
γ ο ι θ ε ι α ς δ ο ο ο ο ζ η ς τ ω ν α ν θ ρ ω π ω ν
ο δ η γ ο ι κ α ι α ρ χ η γ ο ι τ ω ν Α σ ω μ α α τ ω ν
τ ο σ υ μ φ ε ρ ο ν η μ ω ν α ι τ η η σ α σ θ ε και
τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ς ὡ ς τ ω ν Α σ ω μ α τ ω ν Α ρ
χ ι ι σ τ ρ α α τ η γ ο ι ο ι ο ι

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ Θ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **11:31-34;12:1-6**

Αδελφοί, εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνεργόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δε τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι. Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἶδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει, Ἀνάθεμα Ἰησοῦ· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ

διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·
καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός
ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἀλληλούϊα Ἦχος β΄

Ἀἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ὁ ποιῶν τοὺς ἁγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

κ̣
π̣
Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣
Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
Α̣ Κοι Κυ ρι ε π̣

π̣
Α̣ Ἀ μη η η η η ν χ̣η̣

χ̣η̣
η̣
Κ̣αι τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣
Α̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣ Ἔτερον.

π̣
Α̣ Κοι Κυ ρι ε π̣ ε ε ε ε ε π̣

π̣
Α̣ Ἀ α̣ α̣ μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

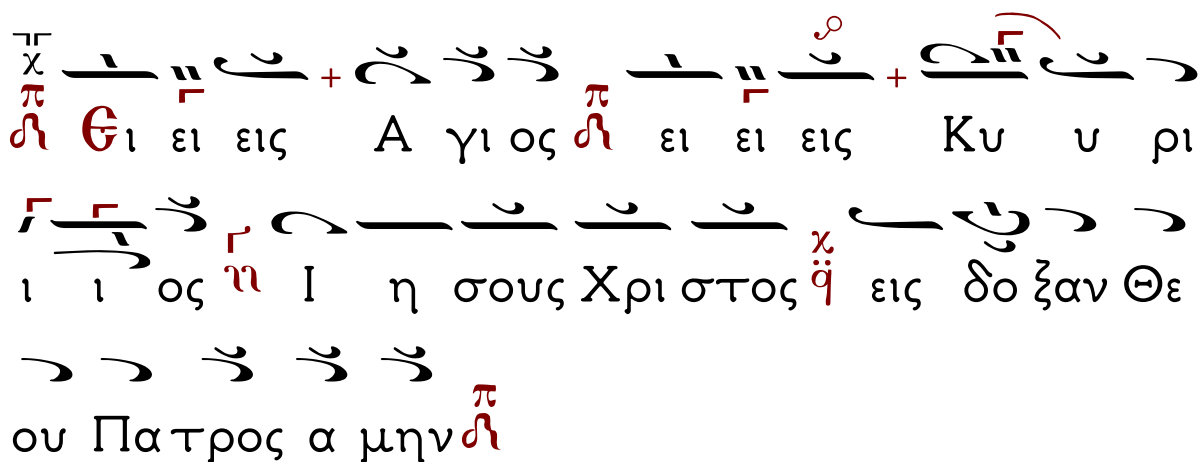
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

 Θεοῦ εἰς Α γι ος Θεοῦ εἰς Κυ ρι

 ἰ ἰ ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε

 ου Πατρος α μην

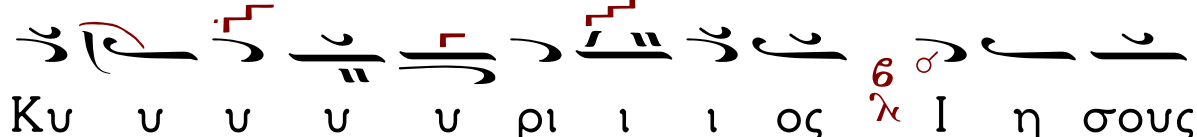
Ἦχος Γ^{τος} λ

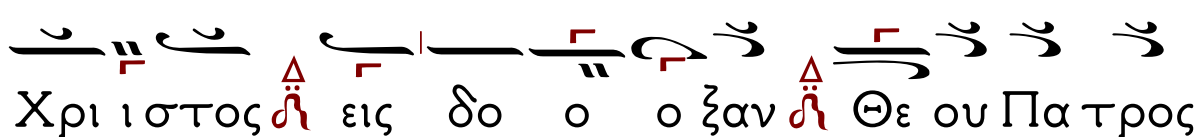
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

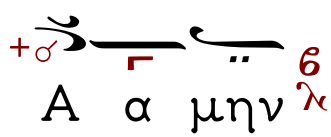
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

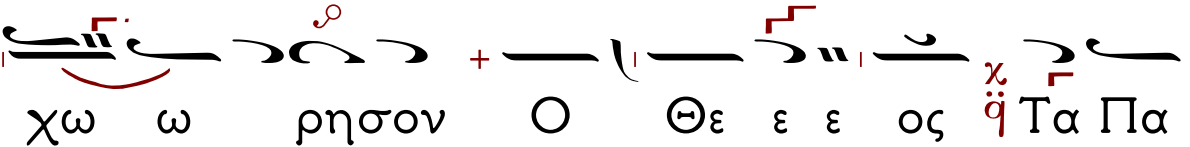
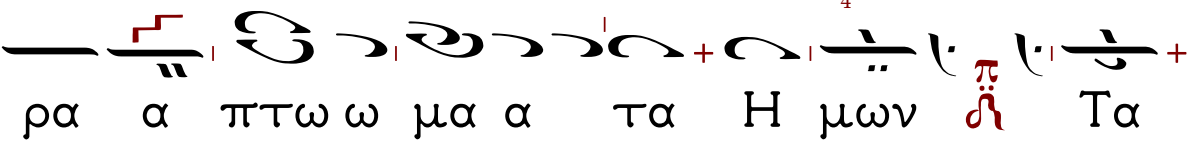
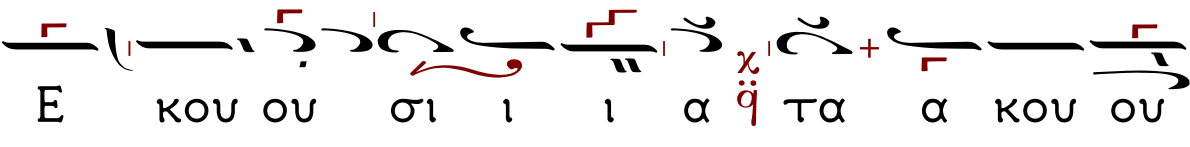
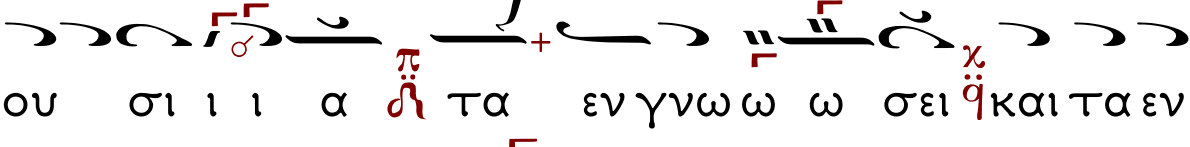
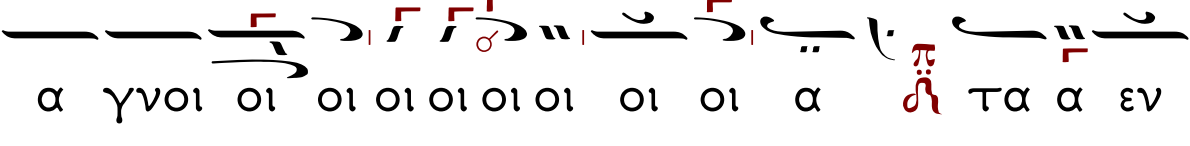
 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

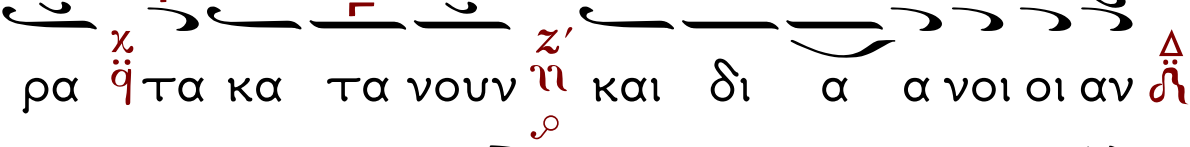
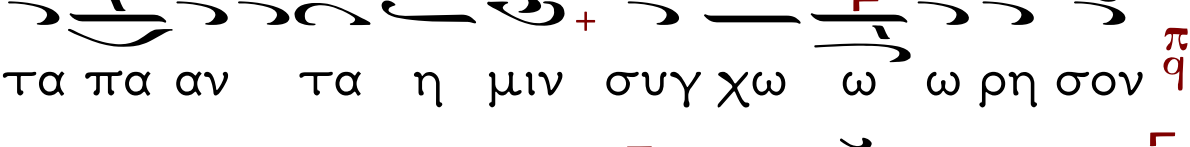
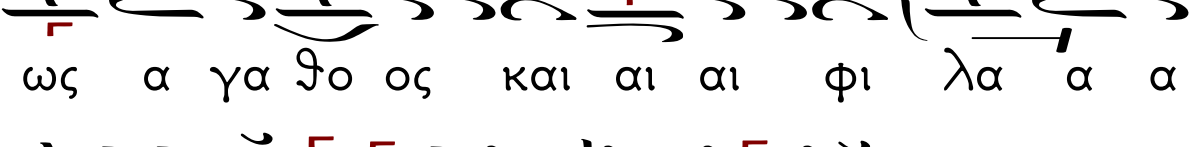
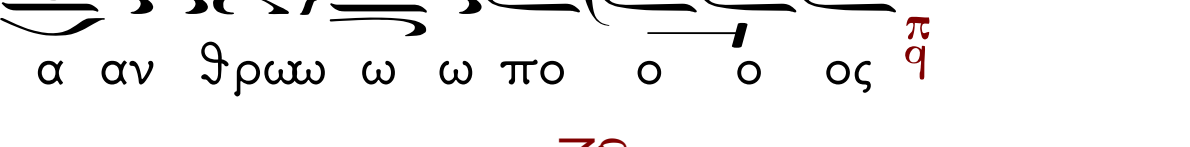

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λη Πα
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν

 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον

 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α

 α αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣ε̣ ᾠ Πα

^{π̣}χ̣ ^{π̣}ᾠ ^ᾠΧ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν ^{χ̣}ᾠ το
 φω τι ζ ο ν και α γ ι α α α α α α α ζ ο
 ο ν παν τα α αν θ ρ ω π ο ν ε ρ χ ο ο ο με
 ν ο ν ει ει ς τ ο ο ν κ ο ο ο ο ο ο ο ο
 σ μ ο ν ^{π̣}ᾠ σ η μ ει ω θ η η τ ω ω ε ε φ ' η η
 μα α ς ^{χ̣}ᾠ το φ ω ω ς τ ο υ ο υ π ρ ο ο σ ω ω ω
 π ο υ ο υ ο υ ο υ σ ο υ ^{χ̣}ᾠ ι ν α ε ν α υ τ ω ο ψ ω
 ω με ε θ α φ ω ς τ ο ο α π ρ ο ο ο ο
 ο σ ι ι ι τ ο ν ^{π̣}ᾠ και κα τε ευ θ υ υ υ υ
 ν ο ο ν ^Δᾠ τα δι α β η η μα τα α η

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ^q πρε
 σβει ει αις της πα να χραν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^χ ^q και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ωων α μην ^Δ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΣΥΝΤΟΜΑ

Τῇ Δευτέρα (τῶν Ἀσωμάτων).

Ἦχος Ἑ Πα

Ὁ ποι ω ων του ους α αγ γε ε ελους α
αυ του η πνε ε ε ευ μα α α τα π και τους
λει τουρ γου ου ους α α α αυ του ου η πυ
ρο ο οος φλο ο ο γα α ν Αλ λη λου ι ι
α α α α α α α π

Τῇ Δευτέρᾳ (τῶν Ἀσωμάτων)
Κοινωνικό. Ὁ ποιῶν τούς Ἀγγέλους.

^ῥΗχος $\frac{4}{q}$ Πα π_q μ_ϵ ϵ ϵ π_q 0 ποι οι ω ω ω ω
 ω ω ω + ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
 τους α αγ γε λου ου ου ου μ ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου η ου ου ου ου π_q ου ου
 τους αγ γε ε ε λους α α α α α
 αυ του ου ου ου π_q πνε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α
 τα α α α α μ α α α α α α α π_q και αι
 αι αι αι αι αι αι αι η του ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ους ^Δ λει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει λει τουρ
 γου ου ους α αυ του ου ου ου ^χ ^q πυ υ
 υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος ^χ φλο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ^χ ^q ο ο ο πυ ρο ο ος φλο ο
 ο ο ο ο γα α α α ^χ ^q Αλ λη λου ου ου
 ου ου ι α α α α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθινὰ διαιρέτον Τρι
 ἰαδα προσκυνοῦντες αὐτὴν γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν ἡμᾶς ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

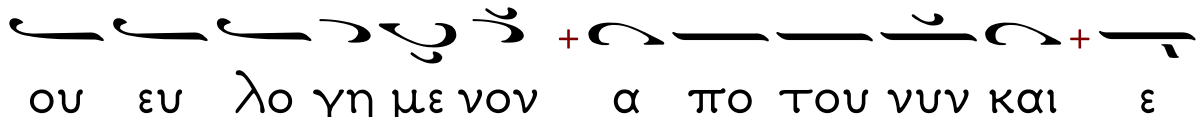
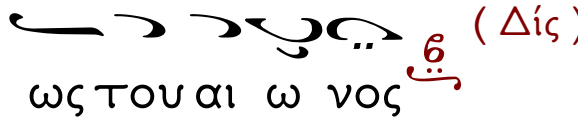
Ἦχος Δι Ἀμήν ἀμήν ἀμήν εἰς
 αἰφῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ὰωνίαν

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 Ἀ μ η ν Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

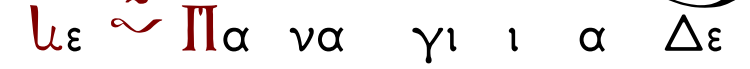
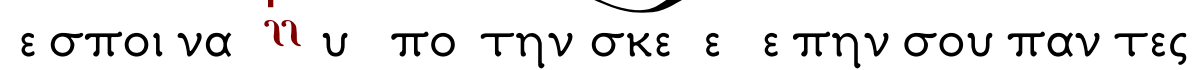
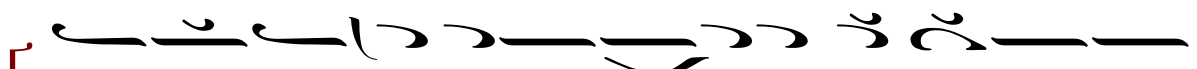
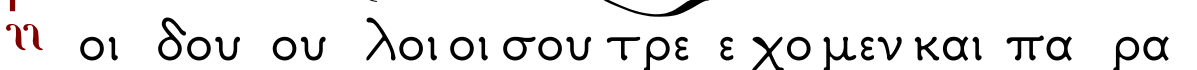
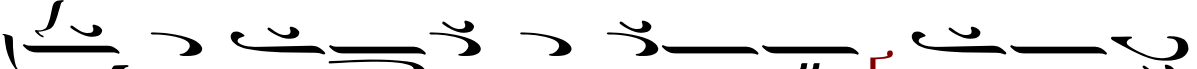
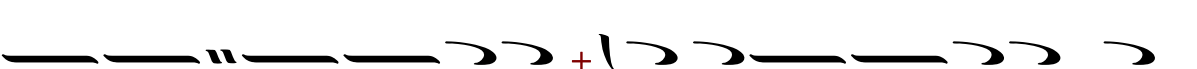
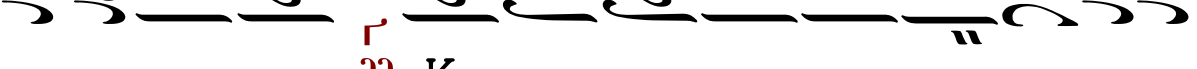
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τον ευ λο γου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω
 ε Πα να γι ι α Δε

 ε σποι να η υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες

 η οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας η α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι η παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ^ζ ε ⁷ ε ^ζ

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἰχθὺς Βαρυς Ζω

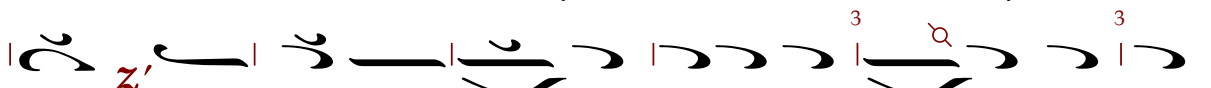
ε
 ~~~~~  
 η κα τα α πι στε ευ σης με αν  
 ~~~~~  
 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
 ~~~~~+~~~~~
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
 ~~~~~  
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ~~~~~  
 ε χει με φε ε ε ε ε ρειν ου
 ~~~~~  
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 ~~~~~+~~~~~  
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε  
 ~~~~~+~~~~~  
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 ~~~~~  
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

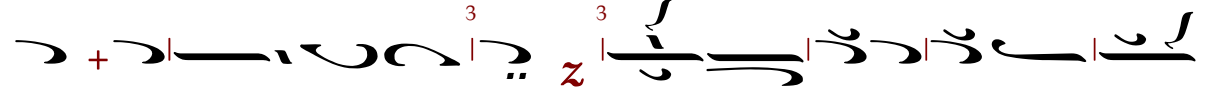
—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ψω

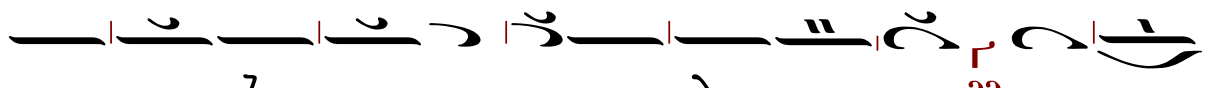

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.